GRADSKA BIBLIOTEKA
„JURAJ SIŽGORIĆ"
ŠIBENIK
NAUČNI ODSJEK

Šibensko izdanje (II)

Poštarina plaćena

TRIBUNA

IZLAZI SVAKI DAN
UPRAVA: Šibenik ulica Episkopa Miloša.
UREDNIŠTVO: Šibenik, ul. Ep. Miloša. Telef. 47.
PRETPLATA mes. d. 25, za inostranstvo din. 35.
Primerak 1.– din.

GODINA V | RUKOPISI se ne vraćaju. | Utorak 13 aprila 1937 | ČEKOVNI RAČUN Zagreb 46.798 | BROJ 84

Pred formiranjem ANTANTE baltičkih i skandinavsk. zemalja

(Pismo „Tribuni")

Helsingfors, aprila 1937. Do< je mesec mart prnšao mirno u Skandinaviji i u baltičkim državama — jedini diplomatski događaj bile su posete švedskog ministra inostranih poslova g. Saddlera Parizu i Londonu, — dotle april i maj obećavaju da će biti plodni u političkim događajima većega značaja. Najpre je letonski ministar inostranih poslova g. Munters 12 aprila posetio Helsingfors. Nedelju dana docnije, 20 aprila, održaće se godišnja konferencija ministara inostranih poslova skandinavskih država, Danske, Finske, Norveške i Švedske. Potom će finski ministar inostranih poslova g. Holsti posetiti Estoniju. Od 29 aprila do 1 maja održaće se konferencija Baltičkog saveza u Kovnu, na kojoj će sudelovati pretstavnici Estonije, Letonije i Litvćnije. Ugovoreno je da se takva konferencija saziva svakih 6 meseci Najzad, u drugoj polovini maja, posle krunisanja u Londonu, sovjetski komesar za inostrane poslove. g. Litvinov posetiće verovatno Kovno, Rigu, Tallinn i Helsingfors. On će vratiti posetu finskog i litvanskog ministra Moskvi i iskoristiće priliku da poseti njihovog letonskog i estonskog kolegu.

U vezi sa ovom pretstojećom velikom diplomatskom aktivnošću treba istaći da je u poslednje vreme u skandinavskim državama došlo do raznih značajnih promena. Čuveno „Sjajne usamljenosti«, kojim su se Skadinavci ponosili u istoj meri kao i Englezi, već pripada prošlosti. Skadinavske države odeljene morem od ostale Evrope sa svega jednom gracnom linijom prema prijateljskoj Finskoj doskora su živele u nekoj vrsti lergiskog sna ne setivši se da napredak vazduhoplovstva čini iluzornom njihovu neprikosnovenost.

Medjutim, pošto je u toku posljednjih godina usled pojačane tražnje gvoždja, lika i drvene kaše za izradu eksploziva nastalo novo blagostanje, počelo se u skadinavskim zemljama poklanjati velika pažnja pitanju odbrane zemlje. Švedska i Norveška, ne govoreći i o Finskoj počele su shvatiti da napad nekoliko eskadrila bombardera sa sovjetskih severnih baza u Arhangelsku ili Novoaleksandrovsku može preko noći pretvoriti u ruševine Stokholm, Oslo ili industriske oblasti dveju zemalja.

Javno mnenje u Švedskoj i u Norveškoj, koje je dotle dremalo u osećanju izvesnosti prouzrokovanom parolom o najnoj usamljenosti", počelo je obraćati veću pažnju na tajanstvene avione koji su se pojavljivali s vremena na vreme nad severnim oblastima njihovih zemalja, gde se u ovom trenutku izvode važni radovi utvrdjivanja i pripremanje mere za odbranu. Norveška je naročito bila uznemirena pojavom podmornica u svojim teritorijalnim vodama, gde su neki brodovi izvodili vežbe u torpedovanju. Najzad je skandinavsko javno mnenje naročito impresionirano otkrićima generala Reutersarda, komandanta jednog od severnih vojnih oblasti od velikog strategiskog značaja. On je tvrdio da su tajanstveni sovjetski avioni drsko letjeli nad utvrdjenja i vojne objekte. Nesigurnost Skandinavaca ne može izneneriti, kad se zna za ubrzanu delatnost sovjeta u Severnoj Kareliji u neposrednoj blizini finske granice, t. j. na dotadašnu teritorija Norveške i Švedske. U toku prošle zime, uprkos neugodnoj kliminaciji, sagradjeni su tu vojni objekti, aerodromi, železničke pruge, etc.

Švedska je već u više mahova izrazila želju da skandinavske države pripreme i zajednički plan odbrane za slučaj rata. Švedski ministar inostranih poslova g. Sandler pregovarao je o toj mogućnosti i sugerirano je da četiri sile članice Skadinavskog Bloka obrazuju zajedničke baze sa rezervama ratnog materijala i vojae spreme za potrebu svojih trupa. Svaka od ovih država imala bi da učestvuje u proporciji jačine svoje vojske u troškovima za održavanje tih baza. Po mišljenju danskog pretsednika vlade g. Stauninga taj bi plan o zajedničkoj odbrani bio ništa drugo do jedna utopija i pretstavljao bi veliku opasnost, jer bi mogao da stvori jednu drugu opasnu zonu i pobuditi neosnovano podozrenje.

Razni interesi skadinavskih država, razne opasnosti koje im prete — Finskoj, Norveškoj i Švedskoj sa istoka, a Danskoj sa juga — skoro isključuju mogućnost ostvarenja tog plana o zajedničkoj odbrani u slučaju rata. T. P.

Neće doći do sastanka poglavara država Male antante

jer je u Beogradu manifestovano dovoljno odlučnosti i jasnoće

Boravak i konferisanja turskih ministara sa pretstavnicima naše države

BUKUREŠT, 13 aprila (Specijalni izvještaj »Tribune") Prema izjavama mjerodavnih političkih krugova konačno je otkazan donedavna namjeravani sastanak poglavara država Male Antante prigodom polaganja temelja dunavskog mosta kod Turnu Severina. Otkaz tog sastanka se motivira time što je ishod konferencije Male Antante u Beogradu kao i posjeta Dr Beneša Jugoslaviji stvorila dovoljno odlučnosti i jasnoće.

Isti krugovi baveći se nizom međunarodnih posjeta koji se u poslednje vrijeme prave Jugoslaviji i koja je baš zaslugom svog sadašnjeg energičnog i mudrog premijera postala presudan politički faktor u Srednjoj i Jugoistočnoj Evropi. ističu da se dosadašnji rezultati beogradskih razgovora mogu ovako svesti

1) Značaj posjete Dr Beneša je akt kurtoazije državnog poglavara bratske čehoslovačke republike, a nipošto, kako je to jedan dio svjetske štampe u prvom redu francuske, zlonamjerno javio, neka ideološka manifestacija »demokratskog fronta". Jugoslavija poštuje pravo svake države da si odabere onakov režim kako to odgovara interesima i potrebama dotičnog naroda. Zato se Jugoslavija ne će nikada upustiti u neke ideološke pustolovine.

2) Još nije napustio podesan momenat za neku efikasnu saradnju izmedju država Male Antante i Austrije i Madjarske.

3) Neka francuska politika bude zadovoljna što je i ovom prigodom sačuvano jedinstvo Male Antante. Uostalom Jugoslavija i sada ostaje na svom nepokolebivom stanovištu tj. neće se upuštati ni u kakove vojničke saveze prema kojima bi u izvjesnom času morala doći u opasnost da stupi u saradnju sa Sovjetskom Unijom.

4). Razgovori sa turskim državnicima u Beogradu će se prvenstveno kretati u pravcu što uže saradnje sa Turskom, kao i one države Balkanskog Sporazuma sa Italijom. B.

BEOGRAD, 13 aprila (g) Turski ministri sa svojom pratnjom proveli su jučerašnji dan na primanjima i razgledavanju Beograda.

U 5 sati poslije podne Nj. V. Kraljica Marija primila je turskog ministra pretsjednika g. Ismeta Inenija i ministra dr Ruždi Arasa sa gospođama, te ih zadržala na čaju kome su prisustvovali između ostalih članovi turske delegacije turski opunomoćeni ministar u Beogradu, dr M. Stojadinović sa gospođom, adjutant Nj. V. Kralja general Hristić, naš poslanik u Ankari Branko Lazarević i drugi.

BEOGRAD, 13 aprila (g) U nedjelju na večer u 22.50 sati otputovala je za Pariz Nj. V. Knjeginja Olga. Na topčiderskoj stanici ispratili su je Knez—Namjesnik Pavle, opunomoćeni francuski ministar grof Dampjer i otpravnik poslova engleskog poslanstva kao i članovi civilne i vojne kuće Nj. V. Kralja.

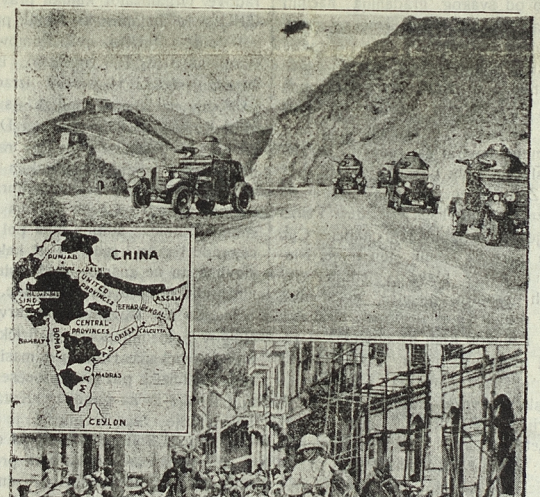
BEOGRAD, 13 aprila (g) Turski ministar pretsjednik Ineni u pratnji dr Stojadinovića, dr Ruždi Arasa, dr Spahe, Branko Lazarevića i pratnja učinio je zvaničnu posjetu pretsjedniku Narodne skupštine Stevi Ćiriću. Na ulazu u zgradu pozdravio je goste pretsjednik administrativnog odbora dr Vjekoslav Miletić i sekretar skupštine T. Živković. Gosti su razgledali sva odelenja.

PARIZ, 13 aprila (r) Jugoslovenski opunomoćeni ministar dr Božidar Purić otputovao je jučer u jutro za Beograd

BEOGRAD, 13 aprila (g) Prema vijestima iz obavještenih političkih krugova vaš dopisnik saznaje da će se u razgovorima između pretstavnika naše države i Turske razgovarati o pristupanju Bugarske Balkanskom sporazump, kao i o mogućnosti sklapanja jednog većeg sredozemnog pakta između Turske, Grčke i Jugoslavije s jedne strane i Italije s druge strane. Ovaj bi pakt sarađivao sa Engleskom.

BEOGRAD, 13 aprila (g) Sinoć je priređena svečana večera u čast turskih gostiju. Na večeri su posle značajne zdravice o prijateljstvu Jugoslavije i Turske. Poslije večere priređen je koncert i prijem kome su prisustvovali oko 150 uzvanica, te na kraju igranka koja je potrajala do jutros u 3 sata.

NEMIRI U INDIJI

Britanska Indija stoji pred velikim događajima. Nova naređenja stupila su na snagu. Kao protest nad njima votstvo nacionallističke stranke odlučilo je na svome kongresu odlučno zastupati interese indijskog naroda, Religijozni neredi poduprijeti su generalnim štrajkom.

Gore: Engleski blindirani automobili na sjev. granici nastupaju u građanskim bitkama; dole: ulični nemiri; u sredini: karta zadnjih izbora, bijele plohe označuju teritorije kongresne stranke većine, crne plohe teritorije manjinske stranke.

TRIBUNA

Nemačka sada želi da u svojoj spoljnoj politici dobije vremena i u toj jedinoj težnji se slaže s engleskom i francuskom vladom. Nemačka u svakom slučaju želi da dočeka kraj španskog rata, koji će prema nekojim proročima trajati godinama. Nemačka ne samo da očekuje da će general Franco pobediti — ibko se ta nada donekle smanjila — nego se nada da će joj ta pobeda doneti izvesne koristi, koje bi mogle biti oštećene preranom nemačkom akcijom u srednjoj Evropi.

Nemačka dalje čeka kako će se razviti italijanska politika. Ima izvesne nade, da će Italija svoju imperijalističku politiku voditi energišno — u Londonu međutim to ne očekivaju. Nada se i u unutrašnje slabljenje Francuske, što bi po njezinom nazoru dovelo do izolacije Čehoslovačke.

Iz nekih nepoznatih razloga veruje i da će se engleska spoljna politika posle krunisanja okrenuti u njezinu korist.

Za to vreme Nemačka pažljivo prati dogodjaje u Rusiji. Nacisti insistiraju na nazoru, da se Rusija nalazi pred velikim unutrašnjim konfliktima, koji će ukloniti Staljina i oslabiti sovjetsku vojnu snagu. I baš u toj nadi, koja iz Londona izgleda romantična, Nemačka sprema destruktivnu delatnost u Rusiji. Druga nemačka teza, koja izgleda ozbiljnija, prevladuje među uticajnim faktorima Reichswehra i među mnogim nemačkim industrijalcima, kao i diplomatima. Prema njima Rusija postaje nacionalistička i militaristička država pod vodstvom K. Vorošilova. Privrženici te teze se nadaju, da će Hitler napustiti svoju antiruski politiku kako Rusija prestane da bude „boljševička".

Te nemačke nade izgleda da pomaže opadanje uticaja maršala Tuhačevskog, koji je glavni eksponent prijateljske politike prema Francuskoj. U svakom slučaju je sada u uticajnim nemačkim krugovima znatno raspoloženje za sporazum s Rusijom. Kako u Londonu gledaju na te nade?

Opadanje uticaja maršala Tuhačevskog izgleda sigurno, te bi tako germanofilske tendencije u Rusiji imale slobodnije polje. U Londonu međutim Vorošilova ne smatraju za prijatelja Nemačke. On je dobar vojnik, bez političkog opredjelenja, ali veruje se da bi Jerugov, šef generalnog štaba, bio za sporazum s Nemačkom.

Dosta je sigurno da je Rusija već davno prestala da bude »boljševička« — ako pod »boljševizmom« podrazumevamo moskovski komunizam, spojen s verom u svetsku revoluciju. Poslednji ostaci »boljševizma« se sada iskorenjuju u borbi protiv trockizma. U Londonu misle da Staljin nije za sporazum s Nemačkom i ništa ne nagoveštava da stoji pred padom. (Veruje se štaviše da će Staljin ostati duže nego Hitler.) Hitler smatra Staljina za „boljševika", možda pogrešno, ali je u to uveren. I dok Staljin bude na vladi na Rusiju će gledati kao na »boljševičku« zemlju.

Rusi, koji su razmišljali o sporazumu s Nemačkom, misle ovako: Nemačka bi se sporazumela s Rusijom za cenu slobodne ruke prema Poljskoj i Čehoslovačkoj. Nema sumnje da bi Rusija bila voljna da plati tu cenu, kad pri tom Nemačka ne bi postala sused Rusije. Kad bi Nemačka jednom susedila s Rusijom, gde je garancija, da se Nemačka, pošto je učvrstila svoju hegemoniju nad Poljskom i Čehoslovačkoj, pa možda i nad Rumunijom, neće opet vratiti svojoj atiruskoj politici?

Kad bi se Rusija mogla na Nemačku osloniti mogla bi imati apsolutnu bezbednost na zapadu i mogla bi se postaviti protiv opasnosti, koja na nju vreba na istoku — mogla bi tamo preći iz defenzive u ofenzivu. Može li međutim Rusija verovati hitlerovskoj Nemačkoj? Odgovor na to pitanje bi po svoj prilici jednako glasio u Moskvi, kao u Parizu ili Londonu.

U sadašnje vreme pripravnost za sporazum izgleda veća u Berlinu nego u Moskvi i to naročito od onog vremena, kad su nemački vojni stručnjaci doneli nepovoljnu ocenu o sposobnostima japanske armade i avijacije. Uglavnom možemo zaključiti da je sporazum između Nemačke i Rusije za izvesno vreme nema izgleda na ostvarenje, naročito dok su Hitler i Staljin na vladi.

(London) *M. G.*

ROBESPIERRE RUSKE REVOLUCIJE

Čehoslovački novinar V. Borin u listu „Večerni České Slovo" opisuje sudbinu bivšeg šefa sovjetske državne policije i komesara unutrašnjih dela Jagode, koji danas proživljuje najteži purgatorijum čoveka na granici između života i smrti. V. Borin dobro zna Sovjetski Savez, gde je proživeo duže vreme i interesantno opisuje organizaciju aparata sovjetske državne politike i istoriju te jedinstvene institucije.

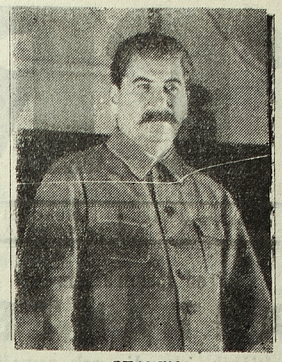
Lenjin je 1918 godine osnovao vanrednu komisiju za borbu protiv kontrarevolucije i spekulacije i ta komisija je nazvana „Črezvičajnaja komisija" inače kratko „Čeka". Njezin zadatak je bio suzbijati sabotažu u državnom aparatu u produkciji i otkrivati zavere protiv sovjeta. Na čelo te komisije je Lenjin postavio čoveka poznatog u komunističkoj stranci pod imenom „gvozdeni Felisk". A to je bio Džeržinski.

Džeržinski je bio neobičan čovek, poreklom poljak, fanatičar u svojoj veri. Džeržinski je u Moskvi okupio oko sebe najpouzdanije ljude. Znao je samo za jednu presudu — smrt. Dao je pohapsiti ljude starog režima, koji ništa nisu ni slutili, socijalne revolucionare i sitnu buržoaziju i u masi ih je dao strijeljati. Zašto? Zato da se ostali zastraše sabotaža u preduzeću, zvanju? Izabrati deset ili sto ljudi iz tog mesta i strijeljati. Među njima je mnogo nevinih, možda svi? Ali to nije važno, revolucija nema vremena za sudski postupak, stoji na ivici propasti. Da bi bila sačuvana moramo Rusiju do poslednjeg sela napuniti strahotom naših dela, moramo od svakog građanina načiniti našeg agenta, svaki pojedinac se mora u svojoj okolini brinuti, da ne bude sabotaže ili kontrarevolucionarnih zavera, a brinuće se samo onda, kad bude svestan da je i sam osuđen na smrt ako se ne brine. To radimo zbog toga što nemamo aparat za redovno istraživanje slučaja i što nemamo za to vremena. Zato da ne moramo sutra mi sami izaći na gubilište. Gvozdeni Feliks naređuje da se pohvataju taoci. Čim više ih bude na homili, tim bolje. Njegovi ljudi hapse glave uglednih građanskih porodica, plemiće, sveštenike, prvake drugih i socijalističkih stranaka, stotine i hiljade ljudi se odvode u zatvore i uzalud se pitaju zašto. I za svaki pokušaj otpora ma u kom kraju Sovjetskog saveza desetine taoca se postavljaju pred puščane cevi dželatskih četa i umiru s hroznim pitanjem u očima: Zašto? Gvozdeni Feliks to zna; hteo ne hteo moraju teći potoci krvi, ili njihove danas ili naše sutra. Ili ćemo u grozoti ugušiti mi njih ili oni nas. Revolucija nije idila razvijenih zastava i vatrenih govora, kako to zamišljaju intelektualni fantastičari, nego strašan krvav proces. Džeržinski je spasao vlast boljševika, grozotom je ugušio kontrarevoluciju. Nikada niko neće nabrojati one, koje je dao streljati, nisu vođene o tome nikakve zabeleške, nije bilo vremena. I taj čovek je sve do kraja živeo najskromnijim životom, spavao je na daskama i pokrivao se vojničkim mantilom, nikada nije pojeo više, nego što je iznorilo sledovanje za vreme gladi, nikada svoju strašnu moć nije zloupotrebio u ličnu korist, nije znao za privatan život i nije ga dozvoljevao ni ostalim boljševicima. Grozan prema dringima, neumoljiv prema sebi, umro je 1927 godine na govorničkoj tribuni, u strašnoj debati ga je udarila kaplja. Srušio se na zemlju u starom otrcanom vojničkom koporanu. Nikada nije nosio drugo odelo.

Posle njega je kratko vreme vodio Čeku neurastenički poljak Menžinski i onda je na čelo Čeke reorganizirane u GPU došao jedan od Staljinovih najintimnijih prijatelja Jagoda. On je postavljen pred zadatak da „raskulači" šest miliona seljačkih imanja, čiji vlasnici su bili protiv kolektivizacije Tada su u Sovjetskom savezu vladale već druge prilike nego u vremenu, kad je počinjao Džeržinski. Nije bilo više potrebno strašiti streljanjem u masi, jer je autoritet GPU bio već tako jak, da je samo pokazana legitimacija te organizacije naterala svakog na poslušnost.

Jagoda je svoju organizaciju uvrstio u plan pijatljetke, postao je stvarno stub čitave te izgradnje GPU je reorganizirao u najveće građevinsko preduzeće na svetu. Ranije je bio već organiziran kao najsavršenija tajna i javna policijska organizacija. Jagodina organizacija gvozdenom pesnicom pomaže da se ostvare planovi pijatljetke i u jedno liferuje milione ljudi za najteže radove. Organizator kuluka pravi čuda, GPU gradi belomorski kanal, prvi kać nai Volga – Moskva, sve drumove, koji su danas u SSSR izgrađeni. izgradili su kažnjenici GPU, oni su izradili sva utvrđenja na istoku, podigli su novi grad Komsomolsk, u tajgi na Dalekom Istoku, i železnicu do njega, rade na mongolskoj granici, u sibirskim rudnicima, pustinju pretvaraju u kulturan kraj. Radnoj armadi od šest miliona kulaka stalno pridolaze stotine hilja pol krivaca, rade i rade i rade. Pod kakvim uslovima, to ne znamo, nijedan strani novinar nije dospeo do te armade.

Jagoda nije izbegavao ni krvav rad. Njegov poslednji posao je fizičko istrebljenje trockista. Daje ih u masi zatvarati, organizira poznate procese protiv njih i šalje ih na gubilišta. Krvava ironija istorije ruske revolucije je to, što organizacija, koju je Džeržinski osnovao u cilju spasavanja boljševika pred gubilištem, šalje te boljševike u smrt. I sa poslednjim uhapšenim trockistima se vrata zatvora u Ljubljanci zatvaraju i za samim Jagodom, načelnikom dželatskih četa, koje su istrebile trockiste. Nije ta mo otišao direktno, nego vešto spremljenim putem preko komesarijata pošta Bivši komesar pošta Rikov je uhapšen i odveden u zatvor. Na njegovo mesto je došao načelnik GPU Jagoda, jer je on tobože bio jedini, koji je mogao u komesarijatu pošta razbiti trockističko gnezdo, koje je ostavio iza sebe Rikov.

STALJIN

Na Jagodino mesto u GPU je doša neki Ježov, koj je brzo u organizaci uništio lični uticaj bivšeg šefa Jagode, kako je Ježov uzeo u svoje ruke uzo GPU odlazi i Jagoda onamo, kuda nedavno slao trockiste i čeka njihov sudbinu.

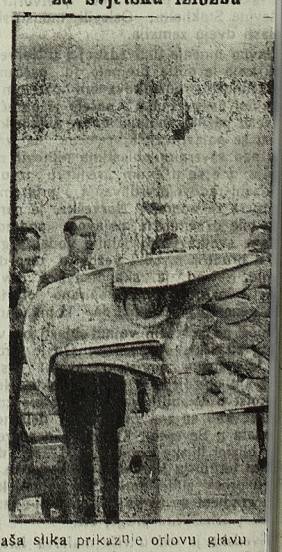
Zašto? Postoji nekoliko teorija. Jedn među njima veli, da je i sam bio tr ckista. Ali kad je trockizam na jedn strani prodro čak do glave crvene a made maršala Tuhačevskog, na drug strani u komesarijat teške industri onda Staljin ne bi mogao pobediti, je uiedno i GPU bio u trockističk rukama. Ne, Jagoda je jednostavno m rao s poslednjim trockistima nestati zajedničkom grobu. Sam nije bio sv stan logike te strašne drame. Na mn ge tugaljiva pitanja ruske revolucij njezin kraj će nam odgovoriti tek b dućnost. Pitanje je da li je Jagoda t ka za poslednjom rečenicom te istor ili je samo tačka sa zapetom. Ne zn mo. Revolucija nije samo velika i sla na stvar. kako to zamišljaju fantastič

U ono vreme, kad su u smrt voc Robespierra, oca jakobinaca francus revolucije, masa je za njim s puno r žnje vikala: „Davo neka te nosi!" M žda će se Jagova toga setiti, jer ru boljševici zna u istoriju francuske re lucije Često su se na nju pozivali.

Umro je dr. Milan Srškić

BEOGRAD, 13 aprila (g) Jučer u tro u svojoj vili u Beogradu umro je 57 godini života od komplikacija pos gripe bivši ministar pretsjednik g. Milan Srškić.

Njemački orlovi za svjetsku izložbu

Naša slika prikazuje orlovu glavu će biti postavljena nad njemačkim viljonom svjetske izložbe u Parizu pozadini Ajfelov toranj.

Repriza Nušićeve komedije u sokolskom domu

Pozorišni otsjek sokolskog društva davao je jučer poslije podne pred dupkom punom dvoranom sokolskog doma reprizu komedije našeg komediografa B. Nušića »Protekcija« u 5 činova. Izvrsna gluma članova pozorišnog otsjeka, kao i na primjer, bila je nagrađivana na kraju svakog čina dugim aplauzom. Za vrijeme pauza svirala je društvena muzika. S ovakvim lijepim i spremnim nastupom poželjno je da nam se ova pozorišna grupa što češće javlja na bini toliko potrebnoj našem gradu (m).

Prijateljska Šah utakmica

Pred dva dana održana je prijateljska šahovska utakmica između đaka II razreda Drž. učit. škole i đaka VII razreda realne gimnazije, koji je ujedno i prvak gimnazije u šahu. Na toj utakmici postignuti su ovi rezullati: Remlć r. g.—Marušić prep. 1:0; Sirotković gim.—Bulat prep. 1:0; Belamarić J. gimn.—Ponet 0:1; Županović gimn.—Belamarić B. prep. 0:1 i Žil.ć gimn.—Maglica prep. 0:1.

Po gornjim rezultatima vidi se, da su đaci preparandije imali bolju sreću, jer su pobjedili gimnazijalce sa 3:2. t.

Zahvaleći slučaju izbjegnuta nesreća

Piše nam iz Pakoštana jedan naš prijatelj slijedeće: Dana 9 ov. mj. vozio sam se ladjom jednog svog poznanika iz Vrgade u Pakoštane. U to doba prolazio je kanalom talijanski parobrod „Monte Gargano“, koji je namjerno skrenuo sa svog plovidbenog smjera i prošao pokraj naše lađe tako blizu, da su nas valovi malenu lađicu do polovice ispunili vodom. Sva je sreća da pri toj neukusnoj „šali“ zapovjednika talijanskog parobroda nijesmo nastradali, što treba zahvaliti našoj prisutnosti duha.

Pošto je ovo još jedan opetovani slučaj, morale bi naše pomorske vlasti povesti o ovim pojavama strogo računa. t.

☐ NA 14 O. MJ. IZVRŠIĆE SE KOLAUDACIJA na novosagradjenoj gimnazijskoj zgradi. Kolaudaciju će obaviti članovi komisije gg. ing. Marin Vidas, šef tehničkog otsjeka sreskog načelstva, ing. Bulć i direktor gimnazije Marko Triva. Po svršetku kolaudacije uslijediće svečani blagoslov i otvor nove gimnazije, a potom i obuka. t.

☐ SKUPŠTINA PODODBORA P.T.T. zvaničnika i službitelja održana je u nedjelju poslije podne u prostorijama pošte. Skupštinu je otvorio pretsjednik mjesnog pododbora g. Roko Brkić, a poslije toga podnijeli su izvještaje ostali društv. funkcioneri blagajnik g. Friganović i tajnik g. Zorić. Potvrdjena je dosadašnja uprava na čelu sa g. Rokom Brkićem. t.

☐ RADNIČKA PREDUZIMAČKA ZADRUGA održala je redovnu godišnju skupštinu u kući g. Marka Lišnjaka na kojoj je pretsjednik gosp. Grgo Pendžer podnio izvještaj o prošlogodišnjem radu. Nakon njegova izvještaja i izvještaja ostalih društvenih funkcionero izabrana je uprava u koju su birani za pretsjednika g. Grgo Pendžer, potpretsjednika g. Blaž Maričić i za članove uprave gg. Ive Bujas, Jakov Erceg i Mile Jurković, a u nadzorni odbor birani su gg. Vice Bujas, Petar Radić, Grgo Krnčević, Jakov Periša i Jerko Kutlić. t.

PRETPLATNICIMA!

Prilažili smo čekovne uplatnice s molbom da ih se odmah upotrebi za šiljanje pretplate. Svakome starijem pretplatniku dostavilismo istodobno izvadak njegova dugovanja s molbom da što prije podmiri.

GRADSKE VIJESTI

U prisustvu pomoćnika Ministra Poljoprivrede

Održana je neuspjela šira konferencija vinogradara

na kojoj se pretresalo pitanje izgradnje središnjeg vinskog podruma koje je — poslije ove konferencije — dovedeno u pitanje

Šibenik, 13 aprila.

U malom salonu hotela „Krke“ održana je jučer šira konferencija šibenskih vinogradara i pretstavnika sjevero—dalmatinskih vinarskih zadruga. Konferenciji je prisustvovao pomoćnik ministra poljoprivrede g. Milan Novaković, načelnik poljoprivrednog odelenja banske uprave g. Nikola Morović, sreski načelnik g. Šime Urlić i mnogi drugi vidjeniji vinogradari Šibenika i okolice. G. Nikola Morović, načelnik poljoprivrednog odjelenja, pošto se zahvalio prisutnima na brojnom odazivu, pošto se radi o važnom predmetu moli da se skupne i pojedinačne želje izražavaju objektivno, kako bi na osnovu tih sugestija pomoćnik g. ministra poljoprivrede mogao upustiti se u raspravljanja i na povratku podnjeti iscrpni referat.

Gosp. Milan Novaković

pomoćnik ministra poljoprivrede rekao je, da je došao u Šibenik da ispita poljoprivredne prilike svih krajeva koje će posjetiti na svom putu, da bi se našlo puta i načina za što bolju prodajnu i izvoznu konjukturu. Što se tiče vinogradara — rekao je pomoćnik ministra poljoprivrede — pozuato Vam je, da je vinska kriza posljednjih godina bila dosta jaka. Vinogradari su trp li oskudicu, jako su imali svoj proizvod, a tome je posljedica bila slaba prodaja vina na domaćim i stranim tržištima. Vodeći o tome računa, obezbjedili smo u budžetu ministarstva poljoprivrede stanoviti kredit za osnivanje poljoprivrednih zadruga i vinarskih podruma. Svrha mog dolaska ima svoj razlog, jer vlada ne želi kad poduzme veću akciju da krene pogrešnim putem. Jer kada bi se tako dogadjalo, teško bi mogli ostvariti budžet i odobreni kredit za svrhu, za koju je prvi put uveden. Kad ga nebi ostvarili i postigli cilj, onda bi druga mjesta i krajevi gledali u to nepovjerenjem. Mi idemo za tim, da naša akcija postigne uspjeh. Da bi se vina mogla zajednički priredjivati i manipulirati potrebna je čvrsta i jaka zadruga sa starim prokušanim vinogradarima na čelu, koji će voditi zadrugu sa punim povjerenjem zadrugara. Bez čvrstog i velikog povjerenja mevju zadrugarima posao se u punoj mjeri ne može ostvariti.

Postignuvši to, potrebno je izgraditi velike zadružne podrume, jer jedno s drugim stoji u uskoj vezi. Za izgradnju podruma treba radne snage i osim toga veliki kapital, da izgradjeni podrumi mogu djelovati bez teškoća. Osobitu brigu treba posvetiti nutarnjem uredjenju vinskih podruma. Zatim g. pomoćnik ministra poljoprivrede skreće pažnju što sve izgradnjom vinskih podruma stoji u vezi, pa nastavlja :

Ulog gotovih novaca od vinogradara ne može se tražiti, ali zato tražimo moralnu i materijalnu polovičnu potporu. U ovoj akciji mora učestvovati sam narod i vinogradari. Potrebno je da se vinogradari ovdje izjasne, koliko će dati pomoći za izgradnju podruma, da se po tome i država može odlučiti za doprinašanje dalnje pomoći. To ovisi, znate i sami, o broju članova i broju udjela. Vinogradari moraju neosporno dati potrebitu radnu snagu, ako se pri upisu obavežu na prava zadruge i izgradjenog podruma. Osim radne snage, vinogradari moraju doprinjeti ostalu potrebitu pomoć u naravi ili novcu prema mogućnosti pojedinaca. Kad vlada vidi učešće članova svojim udjelima, onda će ona dati svoju pomoć za inventar gdje treba imati gotovog novca, a za izgradnju podruma moraju se postarati sami vinogradari. Zato se i ne mora graditi sasma novi podrum, nego bi se postojeće zadruge mogle proširiti i fuzirati. Obaveze za sudjelovanje pri podizaeju podruma odmjeriće se prema mogućnosti zadrugara prema broju panja loze ili po količini proizvodjenog vina. Prema visini upisanih udjela država će dati isto toliku pomoć. Izgradjeni vinski podrumi trebaju imati stalnu toplotu, pa ih treba graditi pod brijeg i ispod površine zemlje. Od početka posudje u podrumu mora se držati u redu. Po mojem mišljenju za izgradnju vinskog podruma u Šibeniku i obzirom na njegov kapacitet moraće svaki vinogradar uplatiti po svakom hektolitru uskladištenog vina u podrumu najmanje po 100 dinara.

Nakon toga razvila se je diskusija u kojoj je učestvovalo više prisutnih vinogradara. U primjedbama isticalo, kako su dalmatinski, a napose šibenski vinogradari držali, da će ministarstvo poljoprivrede iz odobrenog kredita od 10 miljona dinara izgraditi o svom trošku središnje vinske podrume, a da će članovi zadruge dati besplatno potrebitu radnu snagu. To se po kazivanju govornika u čemu su svi bili složni očekivalo, obzirom na teške prilike poljoprivrednika uopćena napose vinogradara u Dalmaciji, kojima je vino jedino vrelo za pokriće životnih potreba svagdašnjice. Izgradnja središnjih vinskih podruma, ma koliko je potrebita i nužna, ne može koštati i najimućnijeg vinogradara više nego li njegova mogućnost dozvoljava. Vinogradari polovicu troška oko polovicu troška oko izgradnja sredi njeg vinskog podruma ne mogu ni u kojem slučaju doprinjeti, a pogotovo ne po 100 Dinara za hektolitar uskladištenog vina u podrumu, jer u tom slučaju izložili bi sebe i članove svoje porodice očitom stradanju. Zato su predlagali pomoćniku ministra poljoprivrede, da se izn mno, obzirom na siromašno stanje dalmatinskih vinogradara i obzirom na to, da je vinogradarstvo jedino i glavno zanimanje od gojeg crpe prihode za životne potrebe, da se pri podjeljivanju kredita ministarstvo posluži jednom iznimnom mjerom. Šibenski vinogradari, kada im je predočeno da je vlada donijela u pred metu podjeljivanja kredita za izgradnju podruma izneseno rješenje, pristali su na kraju da bi snosili jednu četvrtinu troška za izgradnju podruma i dobavu inventara, otplativog u razdoblju od 10 godina. Medjutim taj predlog nije usvojen, kao što nijesu bili usvojeni ni mnogi ostali predlozi, jer je pomoćnik ministra poljoprivrede izjavio da je jedini način, da vinogradari snose sa državom za izgradnju podruma PODJEDNAKE TROŠKOVE.

Pošto nije moglo doći do sporazuma, konferencija je — koja je trajala puna 2 sata — zaključena.

*

Posiije konferencije g. Milan Novaković u pratnji g. g. Morovića i Urlića napustio je salon u kojem se držala konferencija i prošetao se gradom. Poslije podne je posjetio u društvu pretsjednika Gradskog Poglavarstva g. Marka Bačnića slapove Krke, a na večer ubrzanim vozom proslijedio je za Split.

*

Na konferenciji je predložena rezolucija slijedeće tekstualne sadržine :

Rezolucija:

prihvaćena na sastanku šibenskih vinograd-ea održanom dana 12 aprila 1937. g. u prisutnosti gosp. pomoćnika Ministra polloprivrede

Vjerna slika o teškim materijalnim prilikamb šibenskih vinogradara, može da se konstatuje iz slijedećih podataka: Grad Šibenik broji 18.000 stanovnika koji su 50 posto težaci. Odlomci šibenske općine broje oko 20.000 stanovnika sa 95 posto težaka. Prema tome na području šibenske općine žive oko 28.000 težaka. Na ovaj broj težaka dolazi 8.767 hektara obradive zemlje, što znači 3.023 m2 na jednog zemljoradnika. Ukupni prihod od poljoprivrede na području šibenske općine u 1936 g. cijeni se na 18,660.000 dinara. Uzevši u obzir naznačeni broj zemljoradnika, otpada na pojedinog zemljoradnika godišnji prihod od 666 din, ili dnevno din 2. Od vinogradarstva šibenski zemljoradnik dobio je u 1936 godini 13,500.000 dinara.

Uzevši u obzir gornji prikaz, a naročito činjenicu da šibenski vinogradar ima dnevni prihod od din 2, čime jedino more računati za održanje sebe i svoga kućnog gospodarstva, nameće se hitna i neodloživa potreba da se tom vinogradaru pomogne. To bi se dalo postići hitnom intervencijom sa strane Države. Toga radi šibenski vinogradari traže:

1] da se već jednom donese za cijelu zemlju jedinstveni zadružni zakon, koji bi vodio računa o novim socijalnim i gospodarskim prilikama u zemlji te o zadacima i potrebama zadrugarstva.

2] Da se čim prije donese zakon o poljoprivrednim komorama uz saradnju sa postojećim zadružnim i poljoprivrednim organizacijama.

3] da Kr. Vlada na temelju datih joj ovlaštenja dokine sve dažbine bilo državne, banovinske ili općinske, kojima je vino opterećeno, te ukloni sve smetnje koje otežavaju trgovinu vinom, pa dozvoli slobodan promet kao sa žitom;

da se odmah odrede i ograniče krajevi gdje će se u buduće smjeti saditi vinova loza. Postojeći nizinski vinogradi, zasađeni zemljama podesnim za ostale kulture, da se jače oporezuju, te ne dozvoli unapred njihovo popunjavanje. Višak poreza na taj način dobivenog, neka se upotrebi mjesto trošarine;

da se najenergičnije poradi oko uništenja vinograda zasađenim lodnim hibridima;

(slijedi na IV stranu II stupac)

MALA KRONIKA

Spomenik sa oznakom rekorda

Na jednom spomeniku u njuoršom groblju nalaze se krupnim slovima urezane ovi riječi: „Ovdje počiva udova Džordža Bintela, koja je umrla u svojoj 58 godini. Ona je postala čuvena po tome što je za 67 mjesesi izdržala 66 puštanja vode iz svoga tijela. Ukupno je dala 240 galona pode. To je svjetski rekord. Tim prije što se pokojnica nije nikada žalila na svoju bolest i tvrdila da ne osjeća nikakve bolove".

Originalna izložba pomorančadi

Svake godine se u San Bernaru u Kaliforniji priređuje izložba pomarandži. Ona je originalna i po tome što vješti izlagači tom prilikom prave čitave kuće, palate, lađe i crkve. Tako je ove godine napravljena od velikih pomarandži i jedna džamija i sinagoga. Pored toga na izložbi se u zasebnom odjelenju mogu viditi sve vrste pomarandži iz cijeloga svijeta. Postoii pomorandža mala kao orah i divovska kao lubenica. Ove godine bilo je u San Bernardinu izloženo preko 100 milijardi komada pomarandži i ova atrakcija je privukla pažnju mnogih desetina hiljada posjetilaca.

Marke kao ukras šešira

Prema pisanju fancuskih listova vrše se pokušaji da se na ženske šešire umjesto svih dosadašnjih ukrasa meću poštanske makke. Već sada Su ti šeširi naišli na oduševljen prijem kod ženskog svijeta. Njih pariske žene zovu „šapo pi latelik" (filatelistički šešir). Međutim, francuski i engleski filatelisti protestuju protiv one modne ludosti i traže da se zabrani izrada takvih šešira.

Mjesec ratova

Interesantne podatke navodi jedan list o mjesecu avgustu iz kojih se vidi da je mjesec avgust bio čuven po velikim bitkama. To svjedoči i slučaj iz najnovije prošlosti. Odlučna bitka u Svjetskom ratu bila je između 20 i 21 avgusta. Navodimo još neke slučajeve velikih ratova u tome mjesecu, kao na pr. 1813 i 1870 godine. Dalje kod ane 2 avgusta 216 g. prije Hrista, Taljacozo 23 avgusta 1286, Marfeld 26 avgusta 1278, Defingon 23 avgusta 1388, Helštat 13 avgusta 1704, Beograd 16 avgusta 1717, Corndorf 25 avgusta 1758 g. itd.

(nastavak sa III strane)

da se zabrani proizvodnja octene kiseline (osencije) iz drva, karbida, mravinje i semporne kiseline za konzum, te ograniči proizvodnja iste esencije i špirita, pa na taj način pomogne fabrikacija vinskog octa, koji je za konzum najpodesniji i najzdraviji;

da se tvornicama špirita zabrani pravljenje i prodavanje voćnih rakija, te dojavljeni slučajevi protivnog postupka najosjetljivije kazne, a u vezi s time da se zabrani uvoz suhoga groždja, smokava i drugog voća za destilacije;

da se omogući prerada loših vina u vinski destilat i vinski ocat ukidanjem trošarine na vinski destilat, a zavađenjem povišene trošarine na špiritus, da se isti na taj način onemogući kao sretstvo u fabrikaciji octa;

da se zabrani uporaba sladora za popravak masta, kao i špirita za pojačanje vina, le za popravak masta odredi isključivu uporabu varenika, a za pojačanje vina isključivo vinski destilat, pa u vezi s time pomogne nastojanje oko proizvodnje varenika i destilata;

da se ukine carina na modru galicu, sumpor i sva sretstva potrebita za suzbijanje štetočina u vinouradarstvu, voćarstvu i povrtlarstvu;

da se zakon o vinu najstrožije provađa kako bi se zapriječile zloporabe u proizvodnji i prometu vinom:

da se u cilju popravka, proizvodnje i olakšanja prodaje vina što izdašnije pomažu vinarske zadruge, kako subvencijama tako i beskamatuim pozajmicama za uređenje zadružnih preduzeća.

4] Da se zadruge koje se bave proizvodnjom zemaljskih proizvoda oslobode poreza na poslovni promet i izjednače sa zemljoradnikom — proizvađačem, jer one i nisu drugo već skupovi zemljoradnika-proizvađača.

5] Da se zadruge oslobode plaćanja taksa na račune, note, izvještaje i slična pisma kao što su oslobođeni po jedinci zemljoradnici, kada prodaju osnovne proizvode zemljoradnje.

6] Da se proizvađačkom zadrugarstvu posveti osobita briga sa strane nadležnih faktora, jer obzirom na današnje prilike, ova vrst zadrugarstva može da najviše koristi ekonomskom podignuću našeg seljaka, ribara i malom obrtnika.

7] Da se u Šibeniku, kao vinogrpdarskom središtu sjeverne Dalmacije osnuje poljoprivredna škola sa uzornim imanjem. (t)

POSLEDNJE VESTI

Engleska neće da priznade generala Franka kao zaraćenu stranu

LONDON, 13 aprila (r) Pretsjednik vlade Baldvin izjavio je sinoć u Donjem domu da vlada Velike Britanije ne priznaje generala Franka kao zaraćenu stranu i da neće dozvoliti smetanje engleskim trgovačkim brodovima.

Mnogi poslanici dali su interpelacije u vezi raznih momenata građanskog rata u Španiji. Tako su postavili i mnoga direktna pitanja na koja je g. Baldvin odmah odgovorio.

Ludendorf novi njemački maršal

BERLIN, 13 aprila (r) Avar javlja: Saznaje se da će 20 aprila, prigodom rođendana vođe Rajha g. Hitlera, general Ludendorf biti proizveden u čin maršala njemačke vojske.

Bugarski dvor zastupaće na krunisanju princ Kiril

SOFIJA, 13 aprila (r) DNB javlja: Princ Kiril brat Nj. V. Kralja Borica zastupaće sa svojom vojnom pratnjom bugarski dvor na krunisanju engleskog kralja Đorđa VI.

Tibor Ekerd traži opšte i tajno pravo glasa

BUDAPEST, 13 aprila (r) DNB javlja: Vođa stranke malih posjednika Tibor Ekard na jednom jučerašnjem zboru oborio se na desničarsi radikalni pokret tražeći od vlade da preduzme protiv njih oštre mjere. Nadalje je šef stranke tražio opšte i tajno pravo glasa.

PRAG, 13 aprila (č] ČTK-a demantuje vijesti o navodnoj zapljeni paketa stiglih u Čehoslovačkoj koji so sadržavali pošiljke nedavno štampanih maraka sa slikom kancelara Hitlera

MALI OGLASNIK

Do 15 riječi D. 6, svaka dalinja reč 50 p.
Ako je adresa u upravi Din 7.—
Za pismene upite treba poslati D. 2 u markama
(uvrštava se najmanje 2 puta)
Priopćeno po retku D 10 — Oglasi po tarifi

Oglas licitacije

Tehnički Odeljak pri Sreskom načelstvu u Šibeniku dana 17 aprila 1937 u 11 sati primaće ponude za uređenje bunara u selu Jezera opć Tisno. Uslovi i predračun mogu se vidjeti svakog radnog dana u kancelariji Tehničkog Odeljka (od 7.30 do 13.30 s.)
122—1

SOBA, stan, lokal ili druge prazne prostorije najbrže ćete unajmiti preko malog oglasnika mjesne štampe. »Tribuna« će vam te oglase donijeti uz umjeren honorar. Male oglase za naš list prima administracija preko cijelog dana.

KNIN

Predaja odlikovanja Crvenog Krsta

Sinoć, u 6 s. navečer, predano je odlikovanje C. K., zlatna medalja sa diplomom, g. Dr MIRKU PERKOVIĆ, bivšem pretsjedniku sreskog odbora C. K. u Kninu. U prisustva cijele uprave i nadzornog lodbora, sadašnji pretsjednik g. Podgradski, sudija u p., istakao je zasluge Dr Perkovića za ovu plemenitu ustanovu i čestitao mu na zaslužen odlikovanju. Dr Perković zahvalio je g. pretsjedniku na toplom i iskrenom čestitanju i istakao je, kako je ovo odlikovanje ujedno i priznanje cijeloj upravi ovog sreskog odbora, koja je zajedno s njime radila, i danas radi zajednički, jer je ostala ista, izmjenivši samo uloge u svom pr galačkom radu za ovu uzvišenu, humanu instituciju, koja toliko važna — toliko je idealna, u najhumanijem pozivu: spašavanja svojeg bližnjeg u momentima, kada se čovjek čovjeku mora pokazati bratom, u elementarnim pogiblima i nesrećama života. Svi prisutni su iskreno i bratski čestitali Dr Perkoviću na odlikovanju. Svečana sjednica zaključena je zanosnim poklicima Nj. Vel. Kralju Petru II. (s)

Priča „TRIBUNE"

Junske noći

Junsko nebo se polako zamračilo. Oko mjeseca vitlali su se Venera i Jupiter. Utonuli smo u ljepotu jezera oko dvora Vilkroa Dorse. Na crnom plaštu nebeskog svoda zasijale su zvijezde.

Jedna krivudava stazica vodila je na uzvišenje, odakle smo vidili cio kraj. Sjeli smo na panj jednog isječenog hrasta. Fabijen se priljubila uz mene i reče:

— To je tako lijepo, kao dekorisana tribina u pozorištu!

Fabijen je imala 20 godina. Bila mi je najmiliji drug za ona dva mjeseca koje sam proveo na II de Fransu. Na onom divnom komadiću zemlje, gdje je sve lijepo i dobro, i čini čovjeka sretnim. Nije badava bila Fabi jedan od vrlo traženih modela slikara na Monmartru, jer u mome životu nisam vidio ženu sa ovako divnim stasom. Zabavljala me je svojim brbljanjima. Umjela je sa čudnom intuicijom da osjeti i otkrije stvari tuđe za običnog smrtnika. Fabi je bila pjesnička duša, jedan mali neotkriveni genije.

Dok smo sjedili tog junskog večera prijljubljeni jedno uz drugo na hrastovom panju, sjetio sam se jedne druge zvjezdane junske noći iz 1915 godine, koju sam proveo među ratnim drugovima, a o kojima sada više ništa neznam. Logorovali smo u Verzeneju koji je stalno zasipan vatrom artiljerije sa Berua, Erimonta i Magente. Te večeri t. j. 21 juna, naređen je odmor. To je najkraća noć u godini. Noć od jutra razdvaja samo nekoliko časova.

Sjećam se, varoš je bila prepuna vojske, a naš odred je smješten u pozorištu. Polijegali smo na tribini, po ložama i na galeriji, umotali se u šinjele, a za jastuk su nam služili rančevi. Pored mene je ležao jedan moj drug pisac, i nas dvojica smo sada na zapuštenoj bini, gdje su se čula šuštanja krila slijepih miševa između kulisa, pozivali duhove Romea i Julije, Oberona i Titanije, i cio taj vilinski svijet koji oživljuje sa ishodom mjeseca.

I odjednom... kao da je oživilo svo cvijeće svih godišnjih vremena, divan van miris je ispunio zgradu davno zatvorenog i neprovjetrenog pozorišta, u vazduhu se čula božanstvena muzika i glasovi umilne pjesme. Horovi, soli i dueti, čisti zvonki glasovi kao nošeni na krilima. Čelo, harfa... i boje... mirisi. Sa zatvorenim očima, omadijani, ležali smo i uživati u tome nepredviđenom čudu...

I posle toliko godina na primjedbu jedne lijepe djevojke: „to je tako lijepo kao dekorisana tribina u pozorištu", i pod utiskom jedne junske noći vidio sam ponovo pozorište u Verzeneju, opustjelu tribinu, zalutale slijepe miševe, i umorne vojnike umotane u svoje šinjele. I vidio sam onaj vilinski san koji je ponovo oživio. Vile, nimfe i faune... opet sam ponovo preživio tu noć tako, da sam potpuno zaboravio da Fabi sjedi kraj mene.

— Ljutite li se? pitala je plašljivo, jer nije razumjela moje dugo ćutanje.

— Zašto bih se ljutio?

— Zašto ne govorite?

— Sanjao sam.

— O čemu ste sanjali?

— To i tako ne bi razumjeli.

— Da, znam, uzviknula je i položila glavu na moje rame — da sam ja samo mala igračka, jedna mala ludica na koju je dobro gledati, kao na cvijeće na poljanama.

O Fabi!

— Nemojte se braniti, vi i tako hoćete samo da me tješite!

Da bih je umirio ispričao sam joj onaj moj doživljaj iz junske noći. Uhvatila me je za ruku i rekla ozbiljno:

— Razumijem. Kao god što priroda ove večeri može da bude takva kao dekorisana tribina u pozorištu, isto tako može da oživi u našoj mašti to izvještačeno dekorisanje. Pogledajte! — I skočivši na noge ukazala je na jednog slijepog miša, koji nam je preletio iznad glave. Ovo su noćne lastavice. Lete samo malo sporije, — i njena glava se spustila u moje krilo.

— Fabi!

— Ostavite me da sanjam!... Kada ste maloprije onako dugu šutili, i ja sam sanjala. Sanjala sam da ova dva mjeseca koje provodim s vama zajedno nisu samo divan san nego stvarnost... Kako je divan bio taj san!

Sirota mala Fabi!... Kada se je navršilo dva mjeseca morao sam se od nje oprostiti. Nije se protivila i nije plakala. Uskoro zatim čuo sam, da je umrla. Umrla je zbog mene, i ja sam bio njen ubica. Nije mogla da se pomiri s tim, da je prestao san koji je trajao dva mjeseca. I za vrijeme ovakvih junskih noći mislim uvijek na Fabi, za vrijeme ovih divnih noći obasjanih mjesečinom, kada se oko mjeseca vitlaju Venera i Jupiter. Dvije bijele zvijezde kao dva božura pored jedne velike i rasvjetane ruže srebrnaste boje.

Direktor: HAMILKAR VITALIJANI — Glavni i odgovorni urednik: BRUNOSLAV J. LORINI — Stampa: Tiskara E. Vitaliani i Sin, Sibenik — Platívo i tuživo u Sibeniku